

Jak funguje feminismus a podobné politické technologie

 tadesco.org/ako-funguje-feminizmus-a-podobne-politicke-technologie

Řekněme, že se internetem šíří výzva proti válce od jistého feministického sdružení. Standardní a banální politická technologie.

Bylo by dobré pochopit, jak to funguje. Předpokládejme, že stojíme před úkolem ovládnout debatu v médiích. Je třeba zaútočit na informační pole a poté přímo vnutit naši pozici většině. Co potřebujeme?

Konflikt

Nic nepřitahuje pozornost lidí víc než konflikt. Jsme tak nastavení. Nová americká škola dramaturgie a seriál Hra o trůny to jen potvrzuje.

Konflikt nutí každého neutrálního zaujmout stanovisko. Doslova si položit otázku. „Na které straně stojím?“ Konflikt je dramatický. Nutí vás vcítit se. Vytváří nové skupiny a dramaticky zvyšuje úroveň vzájemné důvěry v nich. Přičemž zároveň zvyšuje úroveň agrese k okolí.

Sport, divadlo, současné umění, showbyznys či kino. Všude jsou jejich účastníci v konfliktu. Jedince nutí sdílet emoce jedné ze stran. Spustí se psychologický mechanismus „naši lidé jsou biti“. A člověk začíná jednat bez odůvodnění. Toto je velmi klíčové.

A teď si představte, že je třeba otrást celou společností. Nejen jí nějakou samostatnou částí. Jako například fotbalovými fanoušky či ženami v domácnosti. Ale společností jako docela.

Konflikt jako vaření polévky

Nejdůležitější a nejméně viditelnou složkou je voda. To je to, bez čeho je život nemožný. Rovněž i polévka. Voda je tak běžná, že je v podstatě nepostřehnutelná. Přesto je všude.

Co bude vodou naší konfliktní polévky? Musí to být nějaká všudypřítomná skupina lidí. Takové, kteří se nemusí vyčleňovat jako samostatná skupina se svou solidaritou a zájmy.

Vezměme si pohlaví jako základ pro výběr skupiny. Například „slabší pohlaví“. Ženy jsou naší vodou. Jsou všude. Jsou v jakékoli jiné skupině. Tvoří polovinu společnosti. Mají stejná práva a přesto se často cítí znevýhodňovaná. Dokonalá voda.

Druhou složkou bude zelenina. Půjde o užší charakterizované skupiny společnosti. Například národně nebo jazykově. Nebo sociální jako tvůrčí třída, dělníci, byrokracie či státní zaměstnanci. Případně profesionálně jako designéři, instalatéři, taxikáři či zemědělci.

Maso pro nás bude jakákoli jiná charakteristika. Taková, co může časem vzniknout a ztratit se. Takové skupiny většinou vznikají jako reakce společnosti na historické okolnosti, ve kterých se ocitla.

Takže vodou jsou ženy. K „zapnutí“ konfliktu je ale třeba něco víc. Je nutné najít průsečíky skupin. Tedy zeleninu. Jako účetní, muslimka nebo návrhářka. Ideální je průsečík dvou velkých charakteristik. Řekněme „žena matka“.

Masem budou situační skupiny. Probíhá válka. Takže skupiny se vytvořily vlastně samovolně. Mobilizovaní, dobrovolníci, humanitární pracovníci, hysterici, podporovatelé či zranění.

Problémem je, že většina představitelů těchto skupin je soustředěna na frontové linii. Jenže my chceme zapálit konflikt ve společnosti jako celku. Co dělat?

Co je naší vodou? Žena. Vezměme nyní ženu jako matku vojáka. Ideální skupina pro zahájení konfliktu. Rozsáhlá charakteristika, která se nachází v jakékoli jiné skupině.

Tato skupina je již „předvařená“ starostmi o blízké. Kromě toho má tato skupina velkou podporu od jiných žen, jejichž děti ještě nejsou na frontě. Ale mohou se tam ocitnout.

Ohněm, který začne vařit naši polévku, bude jakákoli informační příležitost. Doslova jakákoli. Přicházejí informace o vítězstvích? Poukáže se na obrovské ztráty. Chybí informace o ztrátách? Poukáže se na jejich utajování. Poskytuje stát pomoc zraněným? Poukáže se na její nedostatečnost. Chybí pomoc? Poukáže se, že hrdiny opustili. Koupí se zbraně? Poukáže se na nedostatek stanů a neprůstředných vest. Vždy se něco najde.

Polévka už vře

A teď trochu pepře. Vytvořte bojové skupiny na křižovatkách několika charakteristik. Například „muslimské matky vojáků“. Přijďte s myšlenkou, že „naše děti posílají do první linie. Ruským generálům na ztrátách mezi muslimy nezáleží“. Cítíte, jak zuřivě to už začíná znít?

Nebo například „vzdělané městské matky“. „Můj syn s vysokoškolským vzděláním zůstal sám s lopatou v lese. Zemře tam hlady a chladem“. Všichni hledají někoho, koho by mohli vinit. A teď stačí podchytit tyto „bojové skupiny“ a nahoukat je proti komukoli jen chcete. Proti ministrovi, guvernérovi, novináři, sousedovi, jiné skupině, mužům, zahradníkům či taxikářům. Hysterie a „pach krve“ přimějí lidi jednat bez odůvodnění. A pak budou následovat soudy a tresty. Konflikt bude mít živé i mrtvé hrdiny.

A ještě sůl. Ní jsou „mienkotvorní lídři a odborníci“. Do konfliktu se zapojí sami a s radostí. Dodají mu charakter podle vkusu společnosti.

Polévka je hotová

Konflikt dozrál. Hotovou polévku na stůl vděčně naservírují vždy „úslužné ruce“ médií a sociálních sítí.

Takže tak nějak funguje průřezový feminismus a jemu podobné politické technologie.

Zdroj: Vzhled

